



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 180/2022
14.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Марина Милановић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Милена Милошевић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача због неодлучивања о приговору ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2056/21, ради заштите права на суђење у разумном року, након испитног поступка, донео је дана 14.07.2022. године

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ЖАЛБА предлагача због неодлучивања о његовом приговору, а **ОДБИЈА**, као неоснован, **ПРИГОВОР** предлагача, ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2056/21.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је Апелационом суду у Нишу дана 25.03.2022. године поднео приговор ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2056/21.

Председник Апелационог суда у Нишу није одлучио о приговору предлагача ради убрзавања поступка.

Након тога је предлагач дана 01.06.2022. године изјавио жалбу због неодлучивања о приговору поднетом 25.03.2022. године ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2056/21.

Одлучујући о жалби и о приговору предлагача ради убрзавања поступка, на основу одредбе члана 15. став 1., 16., 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/72....“Службени гласник РС“ бр. 106/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба предлагача основана, а да је његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2056/21, неоснован.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), прописано је да ако председник суда није одлучио о приговору, жалба се подноси у року од 8 дана од дана када је истекао рок од два месеца од дана пријема приговора. На основу одредбе члана 18. став 2. истог Закона, председник непосредно вишег суда, решењем одбија жалбу и потврђује првостепено решење, усваја жалбу и преиначује првостепено решење, усваја жалбу и одлучује о приговору или усваја жалбу и доставља је надлежном јавном тужилаштву (члан 19.).

Пошто је предлагач приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2056/21 поднео том суду 25.03.2022. године, а председник Апелационог суда у Нишу о том приговору није одлучио у року прописаном одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року (два месеца од дана пријема приговора), следи да је жалба предлагача основана.

Међутим, приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 2056/21 је неоснован, пошто предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у том предмету.

Из списка предмета произилази да су (овде предлагач) АА, ББ и ВВ, сви из ..., поднели тужбу Основном суду у Прокупљу дана 05.07.2013. године против тужене Републике Србије МУП, ПУ Прокупље, ради накнаде материјалне штете по основу прековременог рада за период од 01.09.2010. године до 01.07.2013. године. Првостепени суд је донео пресуду П1 324/13 дана 09.09.2014. године и иста је у жалбеном поступку укинута од стране Апелационог суда у Нишу решењем Гж1 3955/14 од 17.03.2015. године. Основни суд у Прокупљу је у поновном поступку донео пресуду П1 112/15 дана 02.07.2015. године која је у жалбеном поступку преиначена од стране Апелационог суда у Нишу пресудом Гж1 227/16 од 23.02.2016. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца. Основни суд у Прокупљу је донео решење П1 112/15 дана 22.05.2017. године којим је дозволио понављање правноснажно окончаног поступка (поднетом по предлогу за понављање поступка од 19.04.2017. године) и укинуо наведену пресуду. У поновном поступку Основни суд у Прокупљу донео је пресуду П1 165/17 дана 14.10.2018. године против које су жалбе изјавили, тужена дана 10.12.2018. године и тужиоци 30.11.2018. године. Апелациони суд у Нишу је решењем Гж1 1839/19 од 01.10.2020. године вратио списе предмета првостепеном суду ради отклањања процесних недостатака. Првостепени суд је донео допунску пресуду П1 165/17 дана 18.02.2021. године којом је усвојио тужбени захтев тужилаца, а против које је тужена изјавила жалбу, па су списи предмета поново достављени Апелационом суду у Нишу 05.05.2021. године. Апелациони суд у Нишу је 05.05.2022. године донео одлуку да се списи предмета поново врате првостепеном суду ради доношења допунске одлуке.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије утврђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Анализирајући дужину трајања поступка Врховни касациони суд је закључио да је приговор предлагача неоснован и да му у предмету Гж1 2056/21 Апелационог суда у Нишу није повређено право на суђење у разумном року. Ово са разлога што поступак за понављање парничног поступка по својој правној природи не представља саставни део или наставак раније окончаног поступка, па се у смислу повреде права на суђење у разумном року, као почетак рока за утврђивање евентуалне повреде права, сматра дан када је по предлогу странке или по службеној дужности отпочео поступак понављања раније окончаног поступка. У овом случају понављање поступка је отпочело дана 19.04.2017. године. У периоду од тог датума првостепени суд је донео пресуду П1 165/17 дана 14.10.2018. године, а Апелациони суд је у жалбеном поступку предузимао радње за обезбеђивање процесних претпоставки за одлучивање по поднетим жалбама – враћањем списка првостепеном суду ради доношења допунске пресуде, због чега укупно трајање парничног поступка почев од 19.04.2017. године не прелази границе суђења у разумном року.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року у ставу првом изреке одбио као неосновану жалбу предлагача.

Врховни касациони суд је у ставу другом изреке одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. ЗВП, сходном применом одредбе члана 153. ЗПП, имајући у виду да исти није успео у поступку.

Судија

Марина Милановић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић